

Sofðu, unga ástin mín

Jóhann Sigurjónsson

Íslenskt þjóðlag

Gm Cm D7 Gm Eb Cm D7
Sofðu, unga ástin mín, út í regnið grætur.
Gm Cm F Bb D7 Gm Cm D7
Mamma geymir gullin þín, gamla leggi og völskrín.
Gm Cm D7 D7 Gm
Við skulum ekkert i vaka um dimmar nætur.

Það er margt sem myrkrið veit,
minn er hugur þungur.
Oft ég svarta sandinn leit
svíða grænan engireit.
Í jöklinum hljóða dauðadjúpar sprungur.

Sofðu lengi, sofðu rótt,
seint mun best að vakna.
Mæðan kenna mun þér fljótt,
meðan hallar degi skjótt,
að mennirnir elska, missa, gráta og sakna.